RÅDETS AFGØRELSE

af 30. marts 1998

om principperne, prioriteterne, de mellemliggende mål og betingelserne for tiltrædelsespartnerskabet med Republikken Litauen

(98/265/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 622/98 af 16. marts 1998 om bistand som led i førtiltrædelsesstrategien til de stater, der har ansøgt om tiltrædelse af Den Europæiske Union, og navnlig om etablering af tiltrædelsespartnerskaber [1], særlig artikel 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råd udtalte på mødet i Luxembourg, at tiltrædelsespartnerskabet er et nyt instrument, som udgør hjørnestenen i den udvidede førtiltrædelsesstrategi;

i forordning (EF) nr. 622/98 fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffer afgørelse om principperne, prioriteterne, de mellemliggende mål og betingelserne for de enkelte tiltrædelsespartnerskaber, således som de bliver forelagt hvert enkelt ansøgerland, samt om væsentlige senere ændringer heraf;

Fællesskabets bistand er betinget af, at visse væsentlige forudsætninger er opfyldt, herunder navnlig at forpligtelserne i henhold til Europaaftalerne overholdes, og at der sker fremskridt i retning af opfyldelse af Københavnkriterierne; såfremt en af de væsentlige forudsætninger ikke er opfyldt, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe passende foranstaltninger med hensyn til enhver form for førtiltrædelsesbistand;

Det Europæiske Råd i Luxembourg besluttede, at gennemførelsen af tiltrædelsespartnerskabet og de fremskridt, der gøres med overtagelsen af Fællesskabets regelværk, vil blive drøftet i organerne oprettet under Europaaftalen;

i Kommissionens udtalelse gives der en objektiv analyse af Republikken Litauens forberedelser til medlemskab, og der peges på en række prioriterede områder, hvor der skal gøres en yderligere indsats;

med henblik på at forberede medlemskabet udarbejder Republikken Litauen et nationalt program for overtagelsen af Fællesskabets regelværk; dette program skal omfatte en tidsplan for opfyldelsen af de prioriteter og mellemliggende mål, der er fastsat i tiltrædelsespartnerskabet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tiltrædelsespartnerskabet med Republikken Litauen bygger i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 622/98 på de principper, prioriteter, mellemliggende mål og betingelser, der er anført i bilaget, som udgør en integrerende del af denne afgørelse.

Artikel 2

Gennemførelsen af tiltrædelsespartnerskabet vil blive drøftet i organerne oprettet under Europaaftalen og i Rådets relevante organer, som Kommissionen jævnligt aflægger beretning til.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1998.

På Rådets vegne

M. BECKETT

Formand

[1] EFT L 85 af 20.3.1998, s. 1.

BILAG

LITAUEN

1. Mål

Formålet med tiltrædelsespartnerskabet er inden for en enkelt ramme at fastlægge de prioriterede områder for det yderligere arbejde, der er omhandlet i Kommissionens udtalelse om Litauens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union, tillige med de finansielle midler til at hjælpe Litauen med at realisere disse prioriteter samt vilkårene for bistanden. I tiltrædelsespartnerskabet indgår der en række policy-instrumenter, som vil blive benyttet til at hjælpe ansøgerlandene i deres forberedelser på medlemskab. Det drejer sig bl.a. om det nationale program for Litauens overtagelse af Fællesskabets regelværk, den fælles vurdering af de økonomipolitiske prioriteter, pagten mod organiseret kriminalitet og kortlægningen af det indre marked. Hvert af disse instrumenter er af forskellig art og vil blive forberedt og implementeret efter specifikke procedurer. De vil ikke blive en integrerende del af partnerskabet, men de prioriteter, de indeholder, vil være forenelige med det.

2. Principper

De vigtigste prioriterede områder, der er indkredset for hvert ansøgerland, vedrører deres evne til at påtage sig forpligtelserne til at opfylde København-kriterierne, hvorefter:

— ansøgerlandet skal have oprettet stabile institutioner, der kan garantere demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og respekten for og beskyttelsen af mindretal

— ansøgerlandet skal have en fungerende markedsøkonomi og være i stand til at modstå konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen

— ansøgerlandet skal være i stand til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab og bl.a. tilslutte sig målene for politisk, økonomisk og monetær union.

På sit møde i Madrid pegede Det Europæiske Råd på, at ansøgerlandene skulle tilpasse deres forvaltningsstrukturer for at sikre en harmonisk anvendelse af Fællesskabets politikker efter tiltrædelsen, og i Luxembourg fremhævede det, at omsætning af Fællesskabets regelværk i lovgivning var nødvendig, men ikke i sig selv tilstrækkelig; det er også nødvendigt at sikre, at det faktisk anvendes.

3. Prioriteter og mellemliggende mål

Af Kommissionens udtalelser og Rådets behandling heraf kan det udledes, hvilken indsats ansøgerlandene endnu skal gøre på visse områder for at forberede sig på tiltrædelse, og det blev konkluderet, at ingen af landene for nærværende fuldt ud opfylder alle Københavnerkriterierne. Dette betyder, at prioriteterne skal fordeles på mellemliggende stadier, hvert med præcise mål, som skal fastlægges i samarbejde med de berørte lande, og hvis indfrielse vil være betingende for omfanget af den bevilgede bistand og fremskridtene i igangværende forhandlinger med nogle lande og indledningen af forhandlinger med andre. Prioriteterne og de mellemliggende mål er blevet inddelt i to grupper — på kort sigt og på mellemlang sigt. Prioriteterne og målene på kort sigt er blevet udvalgt på det grundlag, at det er realistisk at forvente, at Litauen kan indfri dem fuldt ud eller sikre en væsentlig udvikling inden udgangen af 1998. I betragtning af den knappe tid og den administrative kapacitet, der kræves, er der kun udvalgt et begrænset antal prioriteter på kort sigt. Det forventes, at det vil tage mere end et år at realisere prioriteterne på mellemlang sigt, selv om arbejdet hermed vil kunne og bør gå i gang i 1998.

Litauen vil blive opfordret til at udarbejde et nationalt program for overtagelse af Fællesskabets regelværk (POFR) inden udgangen af marts, og dette skal indeholde en tidsplan for realiseringen af disse prioriteter og mellemliggende mål, og for så vidt det er muligt og relevant, skal det nødvendige personale og de fornødne finansielle ressourcer angives.

Tiltrædelsespartnerskabet forudsætter, at Litauen tager skridt i alle anliggender, som er behandlet i udtalelsen. Omsætning af Fællesskabets regelværk i lovgivning er ikke i sig selv tilstrækkeligt, men det er også nødvendigt at sikre, at det faktisk anvendes på samme måde som i Unionen. På alle nedenfor anførte områder er det nødvendigt med en troværdig og effektiv implementering og håndhævelse af regelværket.

På grundlag af analysen i Kommissionens udtalelse og Rådets behandling heraf er der indkredset følgende prioriteter og mellemliggende mål på kort og mellemlang sigt for Litauen.

3.1. Kort sigt (1998)

Økonomisk reform: fastlæggelse af økonomipolitiske prioriteter på mellemlang sigt og fælles vurdering inden for rammerne af Europaaftalen; fremskyndelse af masseprivatisering og fremskridt i retning af omstrukturering inden for bankvæsen, energi og landbrugsfødevarer; styrket finansiel disciplin for virksomhederne.

Styrkelse af den institutionelle og administrative kapacitet: særlig en større indsats for reform af den offentlige forvaltning, grænsekontrol, told, beskatning og finanser samt udformning af en uddannelsesstrategi for offentligt ansatte og retsvæsenet, dyre- og plantesundhedsforvaltningerne, navnlig med hensyn til faciliteter ved de ydre grænser, styrkelse af miljøinstitutionerne, indledning af forarbejdet med oprettelse af de nødvendige strukturer for regional- og strukturpolitikken.

Det indre marked: herunder yderligere tilpasning på områderne intellektuel og industriel ejendomsret, offentlige indkøb, finansielle tjenesteydelser, plante- og dyresundhedsforvaltning, modernisering af uafhængige instanser for standardisering og overensstemmelsesvurdering. Vedtagelse af en ny konkurrencelov og en gennemsigtig opgørelse over statsstøtte.

Retlige og indre anliggender: særlig yderligere konkrete skridt til at bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet og til at forbedre forvaltningen af grænserne og forholdene i forbindelse med modtagelse af flygtninge.

Miljø: fortsat overtagelse af rammelovgivning, udarbejdelse af detaljerede programmer for indbyrdes tilnærmelse og påbegyndelse af gennemførelsen heraf samt implementering af strategier i forbindelse med de enkelte retsakter. Planlægning og påbegyndelse af gennemførelsen af disse programmer og strategier.

Energi: navnlig fastlæggelse af en komplet langfristet energistrategi og en plan for nedlukning af Ignalina-kernekraftanlægget i henhold til aftalen om kontoen for nuklear sikkerhed.

3.2. Mellemlang sigt

Økonomisk reform: konsolidering af privatiseringsprocessen og omstrukturering inden for bankvæsen, energi og landbrugsfødevarer og tilpasning af lovgivning (konkurs- og konkurrencelovgivning, forenkling af erhvervslovgivningen, herunder licensudstedelse).

Økonomisk politik: regelmæssig revision af den fælles vurdering af de økonomipolitiske prioriteter inden for rammerne af Europaaftalen med fokus på at opfylde København-kriterierne for medlemskab af Unionen og Fællesskabets regelværk om den økonomiske og monetære politik (koordination af den økonomiske politik, forelæggelse af konvergensprogrammer, undgåelse af uforholdsmæssige underskud); Litauen forventes ikke at indføre euroen straks ved tiltrædelsen, men det forventes at føre en politik, som skal sigte mod virkelig konvergens i overensstemmelse med Unionens mål for økonomisk og social samhørighed, og nominel konvergens, der er forenelig med det endelige mål med indførelsen af euroen.

Styrkelse af den institutionelle og administrative kapacitet: oprettelse af en afdeling for bekæmpelse af bedrageri og en statsrevision og budget- og finanskontrolinstanser, forbedring af retssystemets funktionsmåde; uddannelse inden for retsvæsenet i EF-retten og dens anvendelse; styrkelse af institutionerne for retlige og indre anliggender (med tilstrækkeligt og ordentligt uddannet personale, særlig politi, grænsevagter, ministerier og domstole), styrkelse af myndigheden for nuklear sikkerhed, reform af told- og skatteforvaltningerne, så de er klar til at anvende regelværket, og styrkelse af administrationerne for levnedsmiddelkontrol.

Det indre marked: herunder tilpasning af lovgivning om kapitalliberalisering og offentlige indkøb, politik på det audiovisuelle område, indirekte beskatning og statistikker, yderligere tilpasning og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen, yderligere tilpasning af konkurrencelovgivningen, navnlig om statsstøttekontrol, styrkelse af konkurrencemyndighederne, opgradering af standardiserings- og overensstemmelsesvurderingsstrukturerne, indførelse af et markedstilsynssystem og tilpasning af horisontal teknisk lovgivning om industrivarer, indirekte beskatning og statistikker, fremme af virksomhedsudvikling, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), tilpasning efter Fællesskabets regelværk inden for telekommunikation, forbrugerbeskyttelse og det interne energimarked.

Retlige og indre anliggender: udvikling af en effektiv forvaltning af grænserne og bekæmplese af organiseret kriminalitet (særlig hvad angår pengevask, narkotika og menneskehandel) og korruption, tilpasning af visumpolitikken efter Unionens og fuldførelse af tilpasningen til internationale konventioner, migrationspolitik og asylprocedurer, navnlig med henblik på anvendelse af Schengen-reglerne.

Landbrug: herunder tilpasning til regelværket på landbrugsområdet (inklusive dyre- og plantesundhedsanliggender, særlig kontrol ved de ydre grænser), tilgodeseelse af miljøaspekterne af landbrug og biodiversitet, fuldførelse af registreringen af jord og skabelse af et velfungerende marked for jord. Udvikling af kapaciteten til at gennemføre og håndhæve den fælles landbrugspolitiks bestemmelser, navnlig de grundlæggende forvaltningsordninger og administrative strukturer for overvågning af landbrugsmarkederne og gennemførelse af strukturforanstaltninger og foranstaltninger til udvikling af landdistrikter, vedtagelse og gennemførelse af bestemmelser på dyre- og plantesundhedsområdet, modernisering af visse brancher i fødevareindustrien og prøvnings- og diagnosefaciliteter, omstrukturering af landbrugsfødevareindustrien.

Fiskeri: udvikling af kapaciteten til at anvende den fælles fiskeripolitik.

Energi: gennemførelse af en komplet energistrategi baseret på effektivitet og diversificering, herunder overholdelse af standarderne for nuklear sikkerhed og realistiske tilsagn om lukning af kernekraftværker (NSA).

Transport: yderligere bestræbelser for tilpasning til Fællesskabets regelværk, særlig vedrørende søtransport (sikkerhed) og vej og jernbanetransport og for tilvejebringelse af de nødvendige investeringer i transportinfrastruktur, navnlig udvidelse af transeuropæiske net.

Beskæftigelse og sociale anliggender: udvikling af egnede arbejdsmarkedsstrukturer og fælles undersøgelse af beskæftigelsespolitikken som forberedelse til deltagelse i EU-koordinationen; tilpasning af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, navnlig hurtig overtagelse af direktivet om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; yderligere udvikling af en aktiv, autonom dialog mellem arbejdsmarkedets parter, yderligere udvikling af den sociale beskyttelse; ligebehandling mellem mænd og kvinder; foranstaltninger til at bringe folkesundhedsstandarderne på linje med EU-standarderne.

Miljø: udvikling af overvågnings- og implementeringskontrolstrukturer og -kapacitet, løbende planlægning og gennemførelse af programmer for indbyrdes tilnærmelse med berøring til de enkelte retsakter. Der lægges særlig vægt på drikkevand og spildevand og nuklear sikkerhed. Miljøbeskyttelseskravene og behovet for bæredygtig udvikling skal tages i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af national og sektorspecifik politik.

Regional- og samhørighedspolitik: lovgivning og de administrative og budgetmæssige rammer for en national politik til at angribe de regionale skævheder gennem en integreret tilgang med henblik på deltagelse i EU's strukturprogrammer efter medlemskab.

4. **Programmering**

Phare-tildelingen for perioden 1995–1997 er på i alt 145 mio. ECU. Med forbehold af godkendelse af Phare-budgettet for den resterende periode vil Kommissionen bekræfte tildelingerne for 1998 og 1999. Litauen er desuden støtteberettiget i henhold til den for 1998 planlagte »catch up«-facilitet. Phares forvaltningsudvalg vil få forelagt finansieringsforslag i henhold til forordning (EØF) nr. 3906/89. Der vil systematisk blive krævet samfinansiering med ansøgerlandene i forbindelse med alle investeringsprojekter. Den finansielle bistand fra 2000 og fremefter vil omfatte bistand til landbruget og et strukturinstrument, på basis af hvilket foranstaltninger i lighed med samhørighedsfonden prioriteres.

5. **Betingethed**

Fællesskabets bistand vil være betinget af, at Litauen indfrier sine forpligtelser i henhold til Europaaftalen, tillige med yderligere fremskridt med hensyn til opfyldelse af København-kriterierne og implementeringen af dette tiltrædelsespartnerskab. Indfries disse almindelige betingelser ikke, vil Rådet kunne træffe afgørelse om suspension af den finansielle bistand på grundlag af artikel 4 i forordning (EF) nr. 622/98.

6. **Overvågning**

Der vil blive ført tilsyn med implementeringen af tiltrædelsespartnerskabet inden for rammerne af Europaaftalen. Dette vil begynde i 1998, inden Kommissionen forelægger Rådet sin første ordinære beretning om Litauens fremskridt, også med implementeringen af tiltrædelsespartnerskabet.

De forskellige dele af tiltrædelsespartnerskabet vil blive drøftet i de relevante underudvalg. Associeringsudvalget skal drøfte udviklingen generelt, fremskridt og problemer med opfyldelse af prioriteterne og de mellemliggende mål tillige med mere specifikke anliggender, som indbringes for det af underudvalgene. Associeringsudvalget rapporterer til Associeringsrådet om implementeringen af tiltrædelsespartnerskabet.

Phare-forvaltningsudvalget drager omsorg for, at finansieringsafgørelserne er forenelige med tiltrædelsespartnerskabet.

Tiltrædelsespartnerskabet kan om fornødent ændres i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 622/98. Kommissionen vil stille forslag om nybehandling af partnerskabet inden udgangen af 1999, og derefter med regelmæssige mellemrum, på grundlag af hvilke Rådet vil træffe en formel afgørelse. I denne sammenhæng vil der blive overvejet, om det er nødvendigt yderligere at specificere de mellemliggende mål i lyset af de fremskridt, som Litauen gør med hensyn til at opfylde målene for partnerskabet.